

ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצוותיו
וצונו לעסוק
בדברי תורה.

Barukh Atah Adonai
Eloheinu melekh ha-olam
asher kidshanu b'mitzvotav
v'tzivanu la'asok
b'divrei Torah.

Blessed are You, YHVH,
our God, eternal sovereign, who
sanctifies us in God's connecting
command to busy ourselves
in words of Torah.

Genesis 18:1-15

וירא אלו אלהים באלני ממרא והוא ישב פתח-האהל פתח היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ולאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעברך מעל עבדך:

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על-כן עברתם על-עבדכם ולאמרו כן תעשה כאשר דברת: וימהר אברהם האהלה אל-שרה ולאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוגשי ועשי עגות:

ואל-הבקר רץ אברהם ויקח בן-בקר רך וטוב ויתן אל-הנער וימהר לעשות אותו: ויקח חמאה וחלב ובן-הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ולאכלו: ולאמרו אלו איה שרה אשתך ולאמר הנה באהל:

ולאמר שוב אשוב אליך כעת חלה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והיא אחריה: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארץ כנשים: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה-לי עדנה ואדני זקן:

ולאמר אלהים אל-אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת: היפלא מה אלהים דבר למועד אשוב אליך כעת חנה ולשרה בן: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ולאמר לא כי צחקתי:

1-3. YHVH appeared to [Avraham] by the trees of Mamre as he sat in the tent door in the heat of day. He lifted his eyes and saw **three men** standing by him. He saw, ran to meet **them** from the tent door, bowed to the ground saying, "**My Lord**, if I found grace in your eyes, do not pass from your servant.

4-6. "Let a bit of water be taken to wash **your** feet, and rest under the tree. I will get bread to aid **your** heart, and then you'll pass from your servant." They said, "Yes, do as you said." Avraham rushed to Sarah's tent saying, "Hurry! Make three [parts] of fine meal, knead it and make cakes!"

7-9. Avraham ran to the herd, took a tender and soft calf, gave it to an aide and hurried to make it. He took **butter, milk and the calf he made**, and set it before them. He stood by them under the tree as they ate. They said to him, "Where is Sarah your wife?" He said, "Here, in the tent."

10-12. He said, "I will return to you at this season, and Sarah your wife will have a son." Sarah heard it in the tent door behind him. Avraham and Sarah were old and advanced in age; Sarah had ceased to be in the manner of women. Sarah laughed in herself saying, "After my [change], I should have pleasure, my [husband] being old?"

13-15. YHVH said to Avraham, "Why did Sarah laugh, saying, 'I should bear a child now that I'm old?' Is it too wondrous for YHVH? I will return to you at this time and Sarah will have a son." Sarah denied, saying, "I did not laugh," for she was afraid. He said, "No, you did laugh."

welcoming
despite
uncertainty

plural

not kosher

<u>Pshat</u> (פשוט)	Literal <i>surface • plain</i>	•God showed up. •How do "three me
<u>Remez</u> (רמז)	Implication <i>pointer • hint</i>	• Avraham saw a singularity amidst diversii
<u>Drash</u> (דרש)	Description <i>inquire • midrash</i>	•Long list of impossibles becoming possible •7
<u>Sod</u> (סוד)	Secret <i>theological, mystical</i>	• How does God show up in the world? •Divinity

Backstory: Genesis 17:1-23

וַיְהִי אַבְרָם בֶּן-תְּשָׁעִים שָׁנָה וַתִּשַׁע שָׁנִים
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי-אֵל
שָׁדַי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים: וְאַתָּה
בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וְאַרְבָּה אוֹתָךְ בְּמֵאֵד
מֵאֵד: וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ
אֱלֹהִים לֵאמֹר:

אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן
גּוֹיִם: וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֹךְ אַבְרָם
וְהָיָה שְׁמֹךְ אַבְרָהָם כִּי אֲב-הַמּוֹן גּוֹיִם
נִתְּתִיךָ: וְהִפְרִתִי אוֹתָךְ בְּמֵאֵד מֵאֵד
וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ: וְצֹא:

וְהִקְמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וּבֵין
אֲחֵרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהַיּוֹת לָךְ
לְאֱלֹהִים וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרָיךָ: וְנִתְּתִי לָךְ
וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרָיךָ אֶת | אֶרֶץ מִגְרֶדְךָ אֶת
כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם
לְאֱלֹהִים: ...

זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּין וּבֵינֵיכֶם
וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרָיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר:
וְנִמְלַתֶם אֶת בְּשָׂר עֶרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת
בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן-שְׁמוֹנֶת יָמִים מְוֹל
לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יֻלֵּד בַּיִת
וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן-נֶכֶר אֲשֶׁר לֹא
מִזֶּרְעֶךָ הוּא:

הַמּוֹל | מְוֹל יֻלֵּד בַּיִתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף
וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבִשְׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם:
וְעָרַל | זָכָר אֲשֶׁר לֹא-מְוֹל אֶת-בְּשָׂר
עֶרְלָתוֹ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי
אֶת-בְּרִיתִי הַפֶּה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל-אַבְרָהָם שְׂרִי אֲשַׁדָּךְ לֹא-תִקְרָא
אֶת-שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ:

וּבִרְכָתִי אֲתֵּה וְגַם נְתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן
וּבִרְכָתֶיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלָכִי עִמִּים
מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק
וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ הֲלָבֹן מֵאֵה-שָׁנָה יוֹלֵד
וְאִם-שָׂרָה הַבַּת-תִּשָּׂעִים שָׁנָה תֵּלֵד:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים לֹא
יִשְׁמְעָאֵל יִחְיֶה לְפָנֶיךָ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה אֲשַׁדָּךְ לֵלְדָת
לָךְ בֶּן וְקִרְאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמֹתִי
אֶת-בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ
אַחֲרָיו: וְלִישְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בְרַכְתִּי
אִתּוֹ וְהִפְרִיתִי אִתּוֹ וְהִרְבִּיתִי אִתּוֹ בְּמֵאֵד
מֵאֵד שָׁנִים-עֶשְׂרִים וְנָשִׂיָם יוֹלֵד וְנִתְּתוּ לְגוֹי
גָּדוֹל: וְאֶת-בְּרִיתִי אֶקִּים אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר
תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הַאֲחֵרָה:

וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם:
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-ישְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת כָּל
יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-מִקְנֵת כֶּסֶפוֹ כָּל-זָכָר
בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיְמַל אֶת-בְּשָׂר עֶרְלַתָם
בְּעֶצְמָם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים:

1-3. Avram was 99 years old. YHVH appeared to Avram saying to him, "I am *El Shaddai*. Go before Me purely." I make My covenant between Me and you and increase you very very much." Avram fell on his face. God talked with him, saying:

4-6. "I am here: My covenant is with you. You will be father to many nations. Your name will not be called Avram – your name will be Avraham, for I make you father of many nations. I will make you very, very fruitful: I will make nations of you, and kings will come out of you.

7-9. "I establish my covenant between Me and you and your seed after you in their generations..., to be a God to you and to your seed after you. I will give to you, and to your seed after you, the land of your sojourn, all the land of Canaan, as an eternal possession; I will be their God...."

10-12. "This is My covenant between Me and you and your seed after you to keep: circumcise all males. Circumcise the flesh of your foreskin as a sign of the covenant between Me and you. At eight days, every male in your generations will be circumcised, whether born in the house or foreign not of your seed who is bought with money.

13-15. "Circumcise who is born in your house or bought with money: My covenant will be in your flesh as an eternal covenant. An uncircumcised male whose foreskin is not cut – his soul will be cut from his people; he broke My covenant." God said to Avraham, "Sarai your wife: do not call her name Sarai, for Sarah will be her name.

16-18. "I will bless her and also give you a son of her. I will bless her: she will be mother of nations; kings of nations will be of her." Avraham fell on his face, laughed and said in his heart, "Will a child be born to one who is 100 years old? Will Sarah, who is 90 years old, give birth?" Avraham said to God, "Let Yishmael live before You!"

19-21. God said, "Sarah your wife will bear you a son: call his name Yitzhak. I will establish My covenant with him and his seed after him.... Of Yishmael, I heard you. Here, I bless him, make him fruitful, and greatly multiply him, 12 princes he will bear. I will make him a great nation. But My covenant I will establish with Yitzhak, whom Sarah shall bear to you at this set time next year.

22-23. God finished talking with him and lifted from [him]. Avraham took Yishmael his son, all born in his house, all bought with his money, each male in Avraham's house, and circumcised the flesh of their foreskin that day, as God told him.

I.

WHEN AND WHY?

Genesis 18:1-3

וַיֵּרָא אֱלֹהִים בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב
פֶּתַח-הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא
וַהֲנִיחַ שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיִּרְאוּרָץ
לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה:
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֵל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ:

YHVH appeared to [Avraham] at the trees of Mamre as he sat in the tent door in the heat of day. He lifted his eyes and saw three men standing by him. He saw, ran to meet them from the tent door, bowed to the ground saying, "My Lord, if I found grace in your eyes do not pass from your servant."

Rashi, Gen. 18:1

וירא אליו. לבקר את החולה. אמר רבי
חמא בר חנינא, יום שלישי למילתו היה,
ובא הקב"ה ושאל בשלמו (בבא מציעא
פ"ו):

God appeared - To visit the sick. R. Hama said, "It was the third day after [Avraham's] circumcision, and the Holy Blessed One came to ask after his welfare" (B.T. Bava Metzia 86b)

B.T. Sotah 14a

להלך אחר מדותיו של הקב"ה הוא: מה
הוא מלביש ערומים, דכתיב: "ויעש ה'
אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם" אף אתה תלבש ערומים.
הקב"ה ביקר חולים, דכתיב: "וירא אליו
ה' באלני ממרא" אף אתה בקר חולים.
הקב"ה ניחם אבלים, דכתיב: "ויחי אחרי
מות אברהם ויברך אל הים את יצחק
בנו" אף אתה ניחם אבלים. הקב"ה קבר
מתים, דכתיב: "ויקבר אותו בגי" אף
אתה קבור מתים.

[As one cannot literally follow God], one follows God's attributes. As [God] clothes the naked, as in (Gen. 3:21), "[God] made for Adam and his wife garments of skin and clothed them," so too you clothe the naked. As [God] visits the sick, as in (Gen. 18:1), "YHVH appeared to [Avraham] at the trees of Mamre," so too you visit the sick. As God consoles mourners, as in (Gen. 25:11), "After Abraham's death, God blessed Yitzhak his son," so too you console mourners. As God buries the dead, as in (Deut. 34:6), "God buried [Moshe] in the valley [of Moab]," so too you bury the dead.

II.

WHO?

Rashi, Gen. 18:2

והנה שלשה אנשים. אחד לבשר את
שרה ואחד להפך את סדום ואחד
לרפאות את אברהם, שאין מלאך אחד
עושה שתי שליחויות (בראשית רבה)

[He lifted his eyes and saw] three men standing by him – One to announce to Sarah the birth of a son, one to upturn Sodom, and one to heal Avraham – for one angel does not carry out two commissions (Genesis Rabbah 50:2).

Ibn Ezra, Gen. 18:1-2

הנה קצת אמרו כי השם ג' אנשים הוא
אחד והוא ג' ולא יתפרדו. והנה שכחו
ויבאו שני המלאכים סדומה ומפרשים
אמרו שהשם נראה אליו במראות
נבואה ואחר כן נשא עיניו וראה ג'
מלאכים האחד בא לבשר שרה והשנים
הלכו לסדום האחד להשחית והשני
להציל את לוט.

There are a few who say God is three: God is One and God also is three inseparably. They forget that [Torah says later], "Two [of the] angels came into Sodom at dusk." The commentaries say that God "appeared" to Avraham in a vision, and then Avraham "lifted his eyes" and saw three angels – one to announce to Sarah, and the other two went to Sodom, one to destroy it and one to rescue Lot.

Maimonides, Guide for the Perplexed II 42.2

Moshe ben Maimon (1138-1204)

ולזה העיקר הגדול נטה אחד מן החז"ל וגדול מגדוליהם והוא. ר' היא הגדול, בלשון ה'תורה': 'וירא אליו אלהים באלוני ממרא וגו'." כי כאשר הקדים כלל והוא שהאלוה נראה אליו התחיל לבאר איך היתה צורת ההראות שהוא ואמר שתחילה ראה שלשה אנשים ורץ ואמר: ונאמר אליהם. ואמר זה אשר פרש זה הפרוש שמאמר אברהם "ויאמר אדוני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור מעל עבדך" שהוא גם כן סיפור מה שאמר ב'מראה הנבואה' לאחד מהם - ואמר: "לגדול שבהם אמרו".

Explaining the verse (Gen. 18:1), "YHVH appeared to [Avraham] by the trees of Mamre," a principle [of general to specific] was set by one of our sages, the great R. Hiyya. Torah's general statement that God "appeared to Avraham" pre-clarifies how God's "appear[ing]" took place – namely, first Avraham saw three men, then he ran and spoke to them. R. Hiyya holds that Avraham spoke the words (Gen. 19:3), "My Lord, if I found grace in your eyes, do not pass from your servant," to one of the men in a prophetic vision – that Abraham addressed these words to the chief of these men.

III.

SETTING UP WHAT'S NEXT

Genesis 18:7

וְאֵל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶדֶד טוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנְּעָר וַיְמַחֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:

Avraham ran to the herd, took a tender and soft calf, gave it to an aide and hurried to make it.

Zohar 1:127b

רבי אלעזר אומר בשעתא דעאל אברהם במערתא היך עאל. בגין דתהו רהיט אבתריה דההוא עגלא דכתוב ואל הבקר רץ אברהם. וההוא בן בקר ערק עד ההוא מערתא ועאל אבתריה וחמא מה דחמא.

R. Elazar asks: At the time that Avraham entered the cave [of Makhpelah], how did he [already know it]? He had run after a calf (Gen. 18:7): "Avraham ran to the herd." This calf ran to the cave. Avraham ran after it and saw what he saw.

ותא חזי, כד עאל אברהם במערתא בקדמיתא, חמא תמן נהורא, ואתרמי עפרא קמיה, ואתגלי ליה תרין קברין אדהכי אסתלק אדם בדיוקניה וחמא ליה לאברהם וחייך, וביה (הוה) ידע אברהם דתמן (הוה) הוא זמין לאתקברא.

Come and see: When Avraham entered the cave for the first time, he saw a light. The dust was removed from [his eyes], revealing two graves. Adam rose from his grave in rightful form, saw Avraham, and laughed. By that, Avraham knew that he was destined to be buried there.

אמר ליה, אברהם, במקטו מינד, קוסטרן קטיר אית חקא. אמר ליה קודשא בריך הוא טמרני חקא ומההוא זמנא עד השתא אתטמרנא כגילדא דקירטא עד דאתית אנת בעלמא, השתא מכאן ואילך הא קיימא לי ולעלמא תוה בגינד.

Avraham said to him, "If you please, is there an unroofed castle here?" Adam answered him, "The Holy Blessed One hid me here. From then until now, I have been hidden as a fish in a ditch. Since you came into the world, from now on I and the world are maintained through you."

Kitzur Ba'al HaTurim 18:7

R. Yaakov ben Asher (1269-1340)

ואל הבקר רץ אותיות אל הקבר רץ שרץ אחריו למערה. ואל הבקר רץ בגימטריא רץ למערה:

"[Avraham] ran to the herd" - The letters of "the herd" (הבקר) are the same as "the grave" (הקבר). He ran after the herd to the cave. In gematria, "to the cattle" (אל הבקר) equals "ran to the cave" (רץ למערה)

Next week: [Parashat Hayyei Sarah](#)